

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

04 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Staucean Roman, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2021, în cauza penală privind-l pe

STAUCEAN Roman XXXXX, născut la
XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.11.2017 – 03.02.2021;

Instanța de apel: 18.03.2021 – 20.12.2021;

Instanța de recurs: 22.03.2022- 04.05.2022.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Cantemir, din 03 februarie 2021, Staucean Roman a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal la 7 ani închisoare;
- art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal la 6 ani închisoare;
- art. 172 alin. (2) lit. c) Cod penal la 6 ani închisoare;
- art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la 2 ani închisoare;
- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani închisoare;
- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Staucean Roman pedeapsa definitivă sub formă de 10 (zece) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încetat procesul penal de învinuire a lui Staucean Roman în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal în legătură cu retragerii plângerii de către succesorul părții vătămate.

S-au respins solicitările procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în sumă de 397 lei și încasarea în mod solidar de la inculpații Vîhodeț Vladimir și Staucean Roman a cheltuielilor de judecată în sumă de 8579,50 lei, ca fiind neîntemeiate.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Vîhodeț Vladimir, însă din motiv că nu a atacat decizia cu recurs ordinar Colegiul penal nu se va expune în privința lui.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță în fapt, a constatat că, Staucean Roman la data de 31 august 2017 aproximativ la ora 00:00 împreună și de comun acord cu Vîhodeț Vladimir, având scopul răpirii lui XXXXX, au pătruns ilegal prin forțarea ușii în domiciliul lui Cocimari Ștefan situat în XXXXX.

Tot Staucean Roman, la data de 31 august 2017 aproximativ la ora 00:00, aflându-se în XXXXX, acționând intenționat, prin înțelegere prealabilă, coordonat și împreună cu Vîhodeț Vladimir, urmărind scopul răpirii lui XXXXX, au răpit-o pe ultima de la domiciliul lui Cocimari Ștefan situat în XXXXX.

Tot Staucean Roman, în noaptea de 31 august spre 01 septembrie 2017 aflându-se la marginea XXXXX, împreună și printr-o înțelegere prealabilă cu Vîhodeț Vladimir, acționând intenționat, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale, prin constrângere fizică exprimată prin aplicarea multiplelor lovituri pe diferite părți ale corpului, dezbrăcând-o forțat, contrar voinței dânzei, au intrat pe rând în raport sexual forțat în formă naturală cu XXXXX, cauzându-i acesteia potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 196 din 28 septembrie 2017, vătămări corporale neînsemnate.

Tot Staucean Roman în noaptea de 31 august spre 01 septembrie 2017 aflându-se la marginea XXXXX, împreună și printr-o înțelegere prealabilă cu Vîhodeț Vladimir, acționând intenționat, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale în formă perversă, prin constrângere fizică exprimată prin aplicarea multiplelor lovituri pe diferite părți ale corpului, dezbrăcând-o forțat, contrar voinței dânzei, au intrat pe rând în raport sexual forțat în formă perversă cu XXXXX.

Staucean Roman în noaptea de 25 noiembrie 2017 spre 26 noiembrie, aflându-se în XXXXX împreună și de comun acord cu Vîhodeț Vladimir, având intenție unică de a sustrage pe ascuns bunurile altei persoane au pătruns în Biserica Baptistă, situată în XXXXX, de unde în mod tainic au sustras o chitară cu costul de 3500 lei și un proiector cu costul de 8000 lei, prin ce a cauzat părții vătămate o pagubă materială în proporții considerabile în sumă totală de 11.500 lei.

Tot el, în noaptea de 18 iulie 2017 spre 19 iulie, aflându-se în XXXXX, având intenție de a sustrage pe ascuns bunurile altei persoane a pătruns în Biserica Baptistă, situată în XXXXX, de unde în mod tainic a sustras un notebook de model „Asus” cu costul de 3000 lei, care aparținea lui Sacali Valentin, locuitor al XXXXX, prin ce a cauzat părții vătămate o pagubă materială în proporții considerabile în sumă totală de 3000 lei.

Staucean Roman, în noaptea de 13 spre 14 octombrie 2017, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns în automobilul de model „Mazda 323” cu XXXXX, care era parcat în strada XXXXX și care aparținea lui Glibiciuc Bogdan, de unde în mod tainic a sustras un modem pentru internet portabil „Unite” la prețul de 800 lei, un stic de memorie cu capacitatea de 1GB la prețul de 200 lei, un modulator FM de culoare neagră la prețul de 100 lei, un stic cu capacitatea de 1GB de culoare albastră la preț de 50 lei, un USB de culoare albă la preț de 50 lei, un încărcător pentru

telefon la prețul de 50 lei, un AUX la prețul de 50 lei, două parfumuri la prețul total de 300 lei, panoul de control al sistemului audio la prețul de 100 lei, actele automobilului și oglinda retrovizoare, prin ce a cauzat părții vătămate Glibiciuc Bogdan un prejudiciu considerabil în sumă totală de 1600 lei.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocații Grosu Eugen și Baran Victor în interesele inculpatului și inculpatul, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătoriei Chișinău.

3.1 Avocatul Baran Victor în interesele inculpatului a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii sau după caz fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului a menționat că, pe cazul răpirii persoanei și violurilor, lipsesc probe în sensul acuzării, considera că leziunile corporale i-au fost provocate părții vătămate XXXXX după raportul sexual și nu confirmau aplicarea violenței și supunerii victimei la act sexual forțat.

De asemenea, actul de răpire nu poate fi considerat că a avut loc, în condiția deplasării pe jos și în lipsa de acțiuni violente premergătoare raportului sexual sau deplasării.

În cazul furtului din automobilul lui Glibiciuc Bogdan lipsesc careva probe care ar fi indicat prezența sa la fața locului sau pătrunderea în automobil.

Referitor la furtul din Biserica baptistă, a recunoscut vina. Menționează că doar a avut loc calificarea exagerată ca două cazuri de furt. A pătruns de două ori în același loc și trebuia să fie calificat ca o infracțiune continuă. În calitate de pedeapsă trebuia să fie aplicată munca neremunerată în folosul comunității, deoarece a săvârșit infracțiune mai puțin gravă și este de acord să execute o astfel de pedeapsă.

Totodată, invoca că inculpatul se află în relații de concubinaj și au un copil minor la întreținere, deaceea pedeapsa privativă de libertate ar prejudicia membrii familiei .

3.2 Inculpatul Staucean Roman a declarat apel, solicitând casarea sentinței, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi sentințe de achitare pe art. 172, alin. (2), lit. c), art. 172, alin. (2), lit. c), art. 179, alin. (2), art. 164, alin. (2) Cod penal.

În motivarea apelului a menționat că, instanța de fond a pus la baza sentinței probe administrate de organul de urmărire penală cu grave încălcări ale Codului de procedură penală.

Referitor la infracțiunea prevăzută de art. 171, alin. (2), lit. c), art. 172, alin. (2), lit. c) Cod penal, menționează că un act sexual la data de 31 august 2017, cu XXXXX nu au întreținut. Toate probele prezentate de partea acuzării, pe art. 179, alin. (2), art. 171, alin. (2), lit. c), art. 172, alin. (2), lit. c), art. 164, alin. (2) Cod penal, au fost administrate de către organul de urmărire penală greșit și puse la baza sentinței de condamnare cu încălcarea Codului de procedură penală, or probele nu sunt concludente și utile , inclusiv declarațiile lui Cocimari Maria, care în ședința de judecată a declarat că despre cele întâmplate cunoaște din auzite, iar instanța nu a indicat din ce surse cunoaște despre toate cele întâmplate.

Declarațiile succesului părții vătămate XXXXX, Artimenco Igor, care nici nu o cunoaște personal pe XXXXX, invoca că Artimenco Igor nu cunoștea nimic despre acțiunile lui Staucean Roman și a auzit de la săteni că XXXXX a fost violată.

Martorul Crîlov Svetlana în ședința de judecată a declarat că a aflat de la vecini că mama ei XXXXX a fost violată. Nu putea divulga numele persoanei care i-a prezentat informația despre viol, deoarece persoana în cauză nu dorea probleme. Susține că toate declarațiile sunt presupuneri.

Mai invoca apelantul că declarațiile părții vătămate XXXXX și Cocimari Ștefan, care au fost date citirii în instanța de judecată sunt nelegitime, invocând că de mai multe ori în cadrul urmăririi penale pentru aflarea adevărului, a solicitat organului de urmărire penală prin cerere scrisă să fie efectuată confruntare între partea vătămată XXXXX și Ștefan Cocimari, iar organul de urmărire penală din motive necunoscute a refuzat, astfel, fiindu-i încălcat dreptul la apărare.

Susținea că probele pretinse a părții acuzării nicicum nu au putut sta la baza învinuirii și condamnării lui Roman Staucean și Vîhodeț Vladimir, plângerea depusă de XXXXX, (f.d.4), informația telefonică de șeful de post Cîșla IP Cantemir (f.d.6), plângerea depusă de Ștefan Cocimari din 04 septembrie 2017 (f.d.90), invocând că aceste probe conform art. 94 alin. (1) Cod de procedură penală, nu puteau fi admise ca probe.

Totodată, menționează că procesul verbal de cercetare la fața locului din 04.09.2017 (f.d.92) a casei de locuit a lui Cocimari Ștefan, nu prezenta careva probe concludente că el a intrat în gospodărie contrar voinței proprietarului.

Procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d.7-10) nu prezenta careva probe că raportul sexual între el și XXXXX a avut loc forțat, raportul de expertiză judiciară nr.196 (f.d.71-71) nu prezenta o probă că raportul sexual între el și XXXXX a fost forțat, declarațiile presupusei părți vătămate XXXXX (f.d.12) și declarațiile lui Cocimari Ștefan (f.d.94) sunt declarații calomnioase, făcând referire la prevederile art.371 Cod de procedură penală.

3.3 Avocatul Grosu Eugen în interesele inculpatului a solicitat casarea sentinței cu rejudecarea cauzei conform procedurii primei instanțe prin care Staucean Roman pe art. 179 alin. (1), 164 alin. (2) lit. c), 171 alin. (2) lit. c), 172 alin. (2) lit. c), 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal să fie achitat pe motiv că faptele întruneau elementele infracțiunilor incriminate și recunoașterea lui Staucean Roman vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal (episodul de la Biserică) cu stabilirea unei pedepse non privative de libertate.

În motivarea apelului a invocat că, instanța a ignorat în totalitate declarațiile inculpatului date în ședința de judecată.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2021, apelul avocatului Grosu Eugen în interesele inculpatului a fost respins ca nefondat. Apelurile avocatului Baran Victor în interesele inculpatului și al inculpatului Staucean Roman au fost admise cu casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care procesul penal de învinuire a lui

Staucean Roman în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal s-a încetat în legătură cu retragerea plângerii de către succesorul părții vătămate.

Staucean Roman a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de:

- art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal la 7 ani închisoare;
- art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal la 6 ani închisoare;
- art. 172 alin. (2) lit. c) Cod penal la, 6 ani închisoare;
- art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la 2 ani închisoare;
- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani închisoare;
- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Staucean Roman, pedeapsă definitivă sub formă de 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Solicitările procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în sumă de 397 lei s-au respins ca fiind neîntemeiate.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, prima instanță examinând circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei penale, nu a dat o încadrare juridică acțiunilor inculpatului, greșeală procedurală care nu poate fi lăsată în afara atenției instanței de apel și care a determinat necesitatea rejudecării cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri judecătorești.

Analizând probele prezentate de acuzatorul de stat în susținerea învinuirii imputate inculpatului prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat că aceste probe au dovedit incontestabil vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 179, alin. (1), 164, alin. (2), lit. e), 171, alin. (2), lit. c), 172, alin. (2), lit. c), 186, alin. (2), lit. b), c), d), 186, alin. (2), lit. c), d), 186, alin. (2), lit. c), d) Cod penal.

Referitor la apelul depus de avocatul Grosu Eugen, instanța de apel a indicat că potrivit materialelor cauzei sentința a fost pronunțată în ședință publică la 03.02.2021 în prezența inculpatului (f.d. 124, vol. VI). Prin decizia Oficiului Teritorial Cahul al CNAJGS nr.0573/ACP din 30.03.2021, avocatul Grosu Eugeniu a fost numit avocatul lui Staucean Roman pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat (f.d.202, vol. VI), fapt confirmat și prin mandatul avocatului Grosu Eugen din 30.03.2021 (f.d.21, vol. VII).

Instanța de apel a constatat că, apelul avocatului Grosu Eugeniu înaintat împotriva sentinței a fost înregistrat în Curtea de Apel Cahul la 20.12.2021, astfel s-a atestat că cererea de apel a fost depusă peste termen, cu omiterea termenului de declarare a apelului împotriva sentinței. Termenul de declarare a apelului prevăzut în art. 402 Cod de procedură penală este un termen de decădere, sub aspectul naturii juridice, astfel că, nerespectarea acestuia atrage recunoașterea tardivității cererii de apel și respingerea acesteia ca tardivă.

S-a stabilit că avocatul Grosu Eugeniu cunoștea despre faptul că a fost numit în calitate de avocat pe cauza penală respectivă reprezentând interesele inculpatului, a fost

citat legal pentru ședințele de judecată, a fost prezent la ședințele de judecată, a făcut cunoștință cu materialele dosarului, cunoștea soluția de condamnare și limitele pedepsei penale care i-au fost aplicate lui Staucean Roman, astfel că, avocatul Grosu Eugeniu a avut posibilitatea în termen legal să procedeze la declararea căii de atac.

Referitor la argumentul avocatului Baran Victor precum că faptele incriminate inculpatului pe episoadele de la Biserica baptistă nu constituiau două infracțiuni, dar o infracțiune prelungită, instanța de apel menționând în acest sens că, potrivit art. 30, alin. (1), (2) Cod penal, *se consideră infracțiune prelungită fapta săvârșită cu intenție unică, caracterizată prin două sau mai multe acțiuni infracționale identice, comise cu un singur scop, alcătuind în ansamblu o infracțiune. Infracțiunea prelungită se consumă din momentul săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni infracționale.*

Totodată, s-a menționat că, infracțiunea prevăzută de art. 186 Cod penal, este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul în care făptuitorul a obținut posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile luate. Astfel, luând în considerație că un episod a fost comis la data de 18 iulie 2017 spre 19 iulie 2017, iar al doilea la data de 25 noiembrie 2017 spre 26 noiembrie 2017, rezultă că, prima infracțiune s-a consumat din momentul în care Staucean Roman a avut posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunul sustras, astfel, în speță nu se reține săvârșirea unei infracțiuni prelungite, dar a două infracțiuni.

Referitor la argumentul invocat de avocatul Baran Victor referitor la faptul că, în cazul furtului din automobilul lui Glibiciuc Bogdan lipsesc careva probe care ar indica prezența inculpatului la fața locului sau pătrunderea în automobil, instanța de apel l-a respins ca fiind neîntemeiat, or, potrivit procesului-verbal de prezentare spre recunoaștere după fotografie din 13 februarie 2018, martorul Fulger Mihail a indicat fotografia cu nr.3, fiind fotografia persoanei bănuite Staucean Roman, potrivit declarațiilor martorului Fulger Mihail, ultimul a procurat un modem la suma de 250 lei de la Staucean Roman, (care ulterior a fost recunoscut prin fotografie), declarațiile părții vătămate Glibiciuc Bogdan care a declarat că din automobil i-a fost sustras un modem de internet portabil, cât și alte lucruri.

Inculpatul Staucean Roman a criticat declarațiile succesoriilor părților vătămate, însă instanța de apel a indicat că faptul că succesorii părților vătămate au aflat despre cele întâmplate de la vecini sau săteni, nu rezultă că probele respective au fost administrate cu încălcarea celor menționate în alin. (1) art. 94 Cod de procedură penală. În baza celor expuse, instanța de apel nu a constatat nici un temei prevăzut de art. 94 Cod de procedură penală, care ar duce la excluderea probelor indicate din dosar.

Referitor la argumentul că, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04 septembrie 2017 (f.d.92) a casei de locuit lui Cocimari Ștefan, nu prezintă careva probe concludente că inculpații au intrat în gospodăria ultimului contrar voinței lui, s-a reținut că, pătrunderea inculpaților în gospodăria lui Cocimari Ștefan, contrar voinței lui, nu se confirmă doar prin această probă ci în coroborare cu declarațiile părților vătămate, a martorului Crîlov Svetlana cât și a plângerii depuse de partea vătămată Cocimari Ștefan la organul de poliție.

Referitor la alegația că procesul-verbal de cercetare la fața locului cât și raportul de expertiză judiciară nr.196 nu prezintă probe că raportul sexual între inculpați și XXXXX a avut loc forțat, instanța de apel a apreciat critic, și făcând referire la analiza probelor că au fost depistate leziuni corporale, a conchis că probele examinate în ansamblu dovedesc vinovăția inculpaților.

La individualizarea pedepsei s-a ținut cont că inculpatul Staucean Roman locuiește în concubinaj, are copii minori, nu este angajat în câmpul muncii, deseori face abuz de băuturi alcoolice, este o persoană agresivă, scandaloasă, cu vecinii și locuitorii satului să află în relații ostile (f.d. 43, vol. IV), potrivit revendicării anterior a fost în conflict cu legea penală (f.d. 76-78, vol. III). Circumstanțe atenuante nu au fost reținute, iar în calitate de circumstanțe agravante, s-a reținut săvârșirea infracțiunilor de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară (f.d. 88, vol. III).

În opinia instanței de apel, pedeapsa stabilită lui Staucean Roman era una legală, echitabilă și direct proporțională cu gravitatea faptelor comise și cu atitudinea acestuia față de acțiunile prejudiciabile și care va fi în măsură să atingă scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a vinovatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și a altor persoane.

Instanța de apel a constatat că, procurorul prin rechizitoriu a solicitat încasarea și punerea pe seama inculpatului a cheltuielilor de judecată în sumă de 397 lei și încasarea în mod solidar din contul inculpaților plata cheltuielilor de judecată în sumă de 8579,50 lei.

În conformitate cu prevederile art. 143, 227 Cod de procedură penală, s-a reținut că, efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 327 din 25 septembrie 2017 (f.d.79-80; vol. IV) și raportul de expertiză judiciară nr. 196 din 28 septembrie 2017 (f.d.81-82, vol. IV) au fost dispuse de către organul de urmărire penală în vederea acumulării probelor care confirmă vinovăția inculpaților, fiind acțiune procesuală ce ține de administrarea probatoriului în vederea posibilității formulării învinuirii și atragerea persoanei la răspundere penală, acțiune care este pusă în sarcina părții acuzării.

Mai mult, potrivit art. 75, alin. (3) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14.04.2016 (M.O. nr. 157-162/316 din 10.06.2016), s-a stipulat că, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sânt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142, alin. (2) Cod de procedură penală. În acest context, se atestă că în prezenta cauză penală ordonatorul expertizelor judiciare a fost organul de urmărire penală, fără a exista o asemenea cerere din partea părții apărării.

Instanța de apel a constatat că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului și în această parte cerințele procurorului necesită a fi respinse.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, *inculpatul Staucean Roman* a atacat-o cu recurs ordinar, fără a invoca prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură

penală, solicitând casarea deciziei.

În motivare recurentul a indicat dezacordul cu probele dispuse de procuror și anume declarațiile părților vătămate, succesorilor părților vătămate, martorului Crîlov Svetlana și altor probe indicate în recurs și recunoașterea lor drept inadmisibile în conformitate cu art. 94 alin. (4) Cod penal.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și conținut, prevăzute de art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise, în baza temeiurilor expres prevăzute de acest articol.*

În corespundere cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, *instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului ordinar în cazul în care constată că acesta nu corespunde după conținut prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.*

Reieșind din dispoziția art. 430 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să corespundă anumitor cerințe, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute expres de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemelor de drept ce persistă în cauza deferită judecării și care au afectat echitatea procedurilor desfășurate de instanța de apel.

În speță, recurentul critică hotărârea, solicitând reaprecierea probelor aduse de procuror, însă nu face trimitere la prevederile art. 427 Cod de procedură penală sau la presupusele erori depistate în decizie.

Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se împlătește de către instanța de recurs.

Mai mult, aprecierea sau reaprecierea probelor nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice temei legal.

Prin urmare, instanța de recurs preia spre examinare doar acele critici, care sunt corespunzător argumentate de recurenți, cu indicarea legăturii cauzale dintre eroarea de drept pretinsă că a fost admisă de instanța inferioară și circumstanțele de fapt ale cauzei cărora acestea se circumscriu.

Pe această linie de considerente, Colegiul evidențiază că, invocarea formală a unor temeiuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu poate face

obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Completarea cererii de recurs cu argumente ce ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întreg procesul penal.

Având în vedere cele consemnate supra, Colegiul Penal statuează asupra soluției de inadmisibilitate a recursului ordinar declarat de inculpatul Staucean Roman deoarece acesta nu întrunește condițiile legale de conținut.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul STAUCEAN Roman XXXXX, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2021, în propria cauză penală, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 iunie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN